

प्रेरणा

आत्मज्ञान प्रचार संघद्वारा प्रकाशित त्रैमासिक अङ्क

वर्ष : १

अङ्क : १

प्रकाशित महिना मंसिर : २०७७

जीवनमा चार महत्वपूर्ण कुरा

जीवनमा चारवटा कुराहरू अत्यन्तै महत्वपूर्ण छन् ।

पहिलो कुरा- तपाईं आफूले आफूलाई चिन्नुहोस् । तपाईंले आफूलाई नचिनेसम्म मनुष्य जीवनको वास्तविकता के हो भन्ने कुरा तपाईंलाई थाहा नै हुँदैन ।

दोस्रो कुरा- तपाईंको जीवनमा जे प्राप्त भएको छ, त्यसका लागि आभारी हुनुहोस् । किनभने, हिजोआज हामी आफूसँग के छैन भन्ने कुरालाई मात्र हेर्छौं । हामीसँग के छन्, तिनलाई हामी हेर्दैनौं ।

यो हामीभित्र आइरहने अनि गइरहने श्वासको मूल्य कति छ ? यदि मानिसले आफ्नो अमूल्य श्वासलाई बेचन सक्ने भएको भए यो संसारमा कोही पनि गरिब हुने थिएन । तर, यो सम्भव नै छैन किनभने यो बहुमूल्य चीज हो । दुःखको कुरा- यसका लागि हामीमा कुनै आभारको भावना नै छैन । मानिसभित्र “म आज जीवित छु र आज मलाई अवसर प्राप्त भएको छ केही गर्नलाई” भन्ने कुराप्रति आभार हुनुपर्छ ।

पतिपत्नीका बिचमा आभार हुनुपर्दछ । आफ्नो देशप्रति आभार हुनुपर्दछ । जुन चीज राम्रो छ, त्यसप्रति आभारी हुनुपर्दछ । हाम्रो जीवनमा सधैंभरि यो हृदय आभारले भरिपूर्ण हुनुपर्दछ । जब हामी प्रत्येक दिनका लागि कृतज्ञ हुन्छौं तब मात्र यो कुरा सम्भव हुन्छ ।

तेस्रो कुरा- एउटा आवाज जुन बाहिरको आवाज हो, जसलाई शान्त पार्न सकिन्छ । तर, एउटा आवाज छ, जुन दुईवटा कानको बिचमा हुन्छ । जसलाई शान्त पार्न सकिँदैन । त्यहाँबाट आवाज आइरहन्छ र मानिस त्यो आवाजका कारणले बेचैन भइरहन्छ तर त्यसलाई शान्त पार्न सक्दैन ।

“तपाईं त यस्तो हुनुपर्थ्यो, तपाईं उस्तो हुनुपर्थ्यो” भनेर कसैले भन्यो भने हामी त्यसै कुराका पछि लागेर सोचन थाल्छौं । मानिसहरूले मेरा बारेमा के भन्छन् या के सोच्छन् भनेर त्यसका लागि चिन्तित हुनु आवश्यक छैन ।

चौथो कुरा- हामीले आफ्नो जीवनमा असफल र असफलतामा के फरक छ भन्ने कुरालाई थाहा पाउनु पर्दछ । हामी असफल हुन्छौं तर असफलतालाई कहिल्यै पनि स्वीकार नगरौं । जस्तो हामी बच्चामा हिँड्न सिकिरहेका थियौं । त्यतिखेर कैयौं पटक लड्दै-उठ्दै, फेरि लड्दै-उठ्दै गर्दथ्यौं । कुनै बेला असफल भयौं तर हामीले कहिल्यै पनि त्यसबाट हार मानेनौं । अन्त्यमा हामीले हिँड्न सिकेरै छाड्यौं । ठीक त्यसै गरी, हामीले आफ्नो जीवनमा ती कुराहरूलाई बुझेर तिनलाई आफ्नो व्यवहारमा पनि उतार्न थाल्यौं भने हाम्रो जीवन पनि आशाले भरिपूर्ण र आनन्दमय हुन सक्दछ ।

प्रेम रावतका हालसालै भएका केही कार्यक्रमहरू

कोभिड-१९ को महामारीका कारण उत्पन्न भएको यात्रा र सुरक्षा चुनौती हुँदाहुँदै पनि प्रेम रावतले सुरक्षाका सबै मापदण्डलाई अपनाई युरोपका विभिन्न देशका शहरहरूमा पुगेर थुप्रै कार्यक्रमहरूमा सम्बोधन गर्नुभयो ।

२० सेप्टेम्बर २०२० (२०७७ असोज ४) मा इटालीको मिलानमा उहाँको “आफैलाई सुन्नुहोस्” नामक पुस्तकको इटालियन भाषामा प्रकाशित संस्करणको विमोचन कार्यक्रमलाई उहाँले सम्बोधन गर्नुभयो । उक्त पुस्तक त्यहाँका ठूला प्रकाशकहरूमध्येको एउटाले प्रकाशन गरेको हो । उक्त पुस्तकको विमोचन कार्यक्रम इटालीका अरू क्षेत्रीय शहरहरूमा पनि भएको थियो । यस भ्रमणका क्रममा रोमको ‘रक रेडियो’ नामक एफएम रेडियोले प्रेम रावतको अन्तर्वार्ता लिएको थियो । त्यसै गरी इटालियन पब्लिक ब्रोडकास्टिब स्टेसनले उहाँको एउटा प्रभावकारी अन्तर्वार्ता लिएर प्रसारण गर्‍यो । यो अन्तर्वार्ता त्यहाँको ठूलो क्षेत्रमा पुग्न सफल भयो ।

२५ सेप्टेम्बर २०२० (२०७७ असोज ९) मा प्रेम रावतलाई इटालीको संसदमा सम्बोधन गर्न आमन्त्रण गरियो । त्यस सम्बोधनका क्रममा उहाँले ‘शान्ति शिक्षा कार्यक्रम’ को सामाजिक र व्यक्तिगत प्रभावबारे प्रकाश पार्नुभयो । उहाँको सन्देशलाई इटालीका सांसदहरूले खुशीसाथ ग्रहण गरे अनि शान्ति सन्देश कार्यक्रमलाई इटालीका अन्य थप कारागार र शैक्षिक संस्थाहरूमा समेत पुऱ्याउन मद्दत गर्ने कुरा व्यक्त गरे ।

कोभिड-१९ सम्बन्धी आवश्यक पर्ने सबै सावधानीहरूलाई अपनाएर प्रेम रावतले स-साना थुप्रै बैठकहरूलाई सम्बोधन गर्नुभयो । यसमा बार्सिलोना (स्पेन), लण्डन (संयुक्त अधिराज्य), म्युनिक (जर्मनी), रोम (इटाली), एथेन्स (ग्रीस), भियना (अष्ट्रिया) र मिलान (इटाली) मा भएका कार्यक्रमहरू समावेश छन् । ८ नोभेम्बर २०२० मा १२० औं हंस जयन्तीको उपलक्ष्यमा अनलाइनका माध्यमबाट गरिएको विशेष सम्बोधन पछि प्रेम रावत भारतको नयाँ दिल्लीमा आइपुगनुभयो । त्यसपछि कोभिड-१९ को सम्पूर्ण स्वास्थ्य मापदण्डलाई अपनाएर नयाँ दिल्लीबाट उहाँले १४ नोभेम्बर २०२० मा दीपावली पर्व विशेष कार्यक्रम र २२ नोभेम्बरमा ‘मेरा साहस मेरे अन्दर’ नामक अर्को विशेष कार्यक्रम गर्नुभयो । सो कार्यक्रमलाई टाइमलेस टुडे र अञ्जन टी.भी. का माध्यमबाट प्रत्यक्ष प्रसारण गरिएको थियो ।

जिन्दगी भनेको साइकल चलाउनुजस्तै हो जसलाई हरेक क्षण सन्तुलन कायम राखिरहनुपर्छ । -अल्बर्ट आइन्स्टाइन

‘साथसाथ’ र ‘वनटुवन’ (One2One) भिडियो श्रृङ्खलाहरू मार्फत सम्बोधन

यस वर्ष प्रेम रावतको आधिकारिक युट्युब च्यानल ‘Premrawatofficial’ को सुरुवात भएपछि त्यसमा प्रेम रावतका थुप्रै प्रेरणादायी सन्देशका भिडियोहरू निःशुल्क रूपमा उपलब्ध हुँदै आएका छन् । यसमा अङ्ग्रेजी र हिन्दी दुवै भाषामा क्रमशः १०१ र ५९ वटा लकडाउन श्रृङ्खला समेत छन् । साथै १३ वटा अङ्ग्रेजी भाषाका लकडाउन श्रृङ्खलालाई हिन्दी भाषामा अनुवाद गरिएको छ । यो च्यानलमा हाल नयाँ अङ्ग्रेजी भिडियो ‘One2One’ श्रृङ्खला र हिन्दी भिडियो ‘साथसाथ’ श्रृङ्खला उपलब्ध छन् ।

शान्ति शिक्षा कार्यक्रम (Peace Education Program वा PEP) को प्रभाव मूल्याङ्कन प्रतिवेदन सार्वजनिक

‘शान्ति शिक्षा कार्यक्रम’ मा संसारभरिका सहभागीहरूको बृहत् अध्ययन गरियो । त्यसमा सहभागीहरूले यस कार्यक्रमले उनीहरूमा गहिरो प्रभाव पारेको र सकारात्मक परिवर्तन ल्याएको कुरा व्यक्त गरेका छन् ।

अन्तर्राष्ट्रिय शान्ति दिवस कार्यक्रम

अन्तर्राष्ट्रिय शान्ति दिवस कार्यक्रम सेप्टेम्बर २१ का दिन अन्तर्राष्ट्रिय शान्ति दिवस पर्दछ र आत्मज्ञान प्रचार संघले यस दिनलाई निकै हर्षोल्लासका साथ मनाउने गर्दछ । कोरोना महामारीका कारणले यो वर्षको अन्तर्राष्ट्रिय शान्ति दिवसलाई अन्य वर्षहरूभन्दा पृथक् तरिकाले मनाइयो । यस वर्ष २०७७ असोज ५ गते पर्न गएको उक्त कार्यक्रमलाई आत्मज्ञान प्रचार संघ र वाई.पी.एफ. नेपालको सहकार्यमा जुम एपमार्फत सम्पन्न गरियो । उक्त दिन दिउँसो १ बजेदेखि ३ बजेसम्म ज्ञान प्राप्त व्यक्तिका लागि दुईवटा कार्यक्रम गरिएको थियो भने सोही दिन बेलुका ५ बजेदेखि ६ बजेसम्म नयाँ व्यक्तिका लागि कार्यक्रम गरियो । कार्यक्रममा जम्मा २५६ जना ज्ञान प्राप्त व्यक्तिहरू र ११८ जना नयाँ व्यक्तिहरू सहभागी हुनुहुन्थ्यो । उक्त कार्यक्रममा प्रेम रावतको शान्ति सन्देश लगायत अन्य सामग्रीहरूलाई पनि समावेश गरिएको थियो । नयाँ व्यक्तिहरूलाई सन्देशसँग जोडिराखनका लागि Timelesstoday.tv, Premrawat.com, PEP, PEAK कार्यक्रमहरूका बारेमा समेत जानकारी दिइएको थियो ।

शान्ति शिक्षा कार्यक्रम (PEP)

शान्ति शिक्षा कार्यक्रम एउटा शैक्षिक कार्यक्रम हो जसलाई प्रेम रावत फाउन्डेसनद्वारा सञ्चालन गरिएको छ । सहभागीहरूलाई व्यक्तिगत शान्तिको सम्भावना, आन्तरिक शक्ति, स्पष्टता र आशाका बारेमा अवगत गराउने उद्देश्यले यस कार्यक्रमको सुरुवात गरिएको हो । आत्मज्ञान प्रचार संघले कार्यक्रम इन्टरनेटका माध्यमबाट जुम एपको सहयोगमा यस किसिमका दुईवटा कार्यक्रम गरिसकेको छ । यसमध्ये ज्ञान प्राप्त व्यक्तिका लागि गरिएको कार्यक्रममा ७० जनाको सहभागिता रहेको थियो भने नयाँ व्यक्तिहरूका लागि गरिएको कार्यक्रममा ४८ जना सहभागी हुनुहुन्थ्यो ।

दर्शन कार्यक्रम

कोरोना महामारी लामो समयअघिदेखि आम जनमानसको जीवनमा समस्याका रूपमा रहेको छ । यो जटिल समयमा जुम र युट्युबका माध्यमबाट हौसला तथा उत्साह प्रदान गर्न र सन्देशसँग जोडिराखनका लागि आत्मज्ञान प्रचार संघद्वारा दर्शनको अवसरमा कार्यक्रम राखिएको थियो । कार्यक्रमको सुरुवातमा ३१६ जनाको उपस्थिति देखिए तापनि पछि सबैलाई खुला गरिसकेपछि उक्त कार्यक्रममा २२४४ जनाको सहभागिता रहेको थियो । यस कार्यक्रमको प्रभावकारितालाई मूल्याङ्कन गर्दा दर्शकहरूद्वारा निकै राम्रो भएको र यस्तो कार्यक्रम आगामी दिनमा पनि कम्तीमा महिनाको एक पटक गर्नु पर्ने सुझाव आएको थियो ।

मर्यादित सामाजिक सञ्जाल गतिविधि

समय-समयमा सामाजिक सञ्जालमा हुने गतिविधिबारेमा जिल्लाहरूबाट माग भए अनुसारको बैठक राखिने गरिएको छ । उक्त बैठकमा प्रेम रावत र उहाँको शान्ति सन्देशसँग सम्बन्धित रहेर सामाजिक सञ्जालमा हुने गरेका गतिविधिहरूलाई मर्यादित र त्रुटिरहित बनाउने कुरामा जोड दिइँदै आइएको छ । शान्ति सन्देश प्रचार कार्यमा सहयोग पुऱ्याउनका लागि आधिकारिक स्रोतहरूका बारेमा जानकारी गराइएको थियो ।

प्रिन्ट मिडियाबाट सन्देश प्रवाह

प्रेम रावतको शान्ति सन्देश प्रचार कार्यमा विभिन्न पत्रपत्रिकाहरूमा प्रकाशित उहाँका लेखहरूले पनि विशेष भूमिका खेलेको छ । यस क्रममा हालसम्म ४ वटा राष्ट्रिय स्तरको पत्रिकामा ७१ वटा लेखहरू (अनलाइन समेत गरी) र ४ वटा जिल्लास्तरीय पत्रिकाहरूमा ६ वटा लेखहरू प्रकाशित भइसकेका छन् । यसका साथै कम्तीमा पनि वर्षको ४ वटा न्युजलेटर निकाल्ने उद्देश्यले एउटा न्युजलेटर टिम गठन गरिएको छ ।

सञ्चार माध्यमबाट प्रचार प्रसार

सञ्चार माध्यमबाट प्रचारको गतिविधि अघि बढाउने लक्ष्यका साथ विभिन्न जिल्लाहरूमा हाल २८ वटा रेडियो एफ एमबाट कार्यक्रमहरू प्रसारण भइरहेका छन् । साथै भाषाको ‘सूर्योदय टी.भी.’ र ‘काष्ठमण्डप टी.भी.’ बाट दैनिक रूपमा बिहान ६:३० बजे ‘आफ्नो खोजी’ कार्यक्रम प्रसारण भइरहेको छ ।

इ-सेवा मार्फत सहयोग राशि पठाउने सुविधा

हालसालै मात्र आत्मज्ञान प्रचार संघको इ-सेवा मर्चेन्ट अकाउन्ट बनेको छ । अब यहाँले पठाउन चाहनु भएको सहयोग राशि पठाउन इन्टरनेटको सुविधा भएसम्म बैंक धाइराख्नु नपर्ने भएको छ । आफ्नो मोबाइलबाट इ-सेवा लगइन (Log in) गरी होमस्क्रीनमा रहेको सर्च बटनमा AtmaGyan Prachar Sangh वा AGPS लेखी देखाइएको आइकनमा थिचेर सोधिएको सम्पूर्ण विवरण भरी पठाउन सकिनेछ ।

हृदयानन्द

को होला जगमा म मानिस भनी घुम्दै छ संसारमा
आयो श्वास गयो उडेर पलमै यै हो म भन्ने यहाँ
बुझ्दैनाँ तर यो विशाल भवको लीला छ कस्तो भनी
भुल्छौं केवल खेलमा फगत नै आफैं 'म' जान्ने बनी ।१।

यो मेरो सब हो म लान्छु धनकै इच्छा छ चारैतिर
यस्तै हो जनको अभाव मनको साभा छ यस्तै पिर
तिर्खा भोक छ शोक क्रोध दुनियाँ के बुझ्छ आफैं न हो
जोख्ने वा न त गन्न सक्छ भवले आकार यो श्वासको ।२।

सकदैनाँ दिन त्यो भिक्केर न लिनै सक्छौं र इच्छा हुँदा ?
लाखौंको धनले न किन्न सकिने फर्कन्न हामी रुँदा
यस्तो यो जनको अमूल्य निधि हो यै शान्ति यै कान्ति हो
सारामा छ समान भेद नलिने भण्डार आनन्दको ।३।

यो सारा जति सृष्टि हो सब कुरा आनन्दभित्रै छ यो
बुझ्दैनाँ तर यो अशान्तपनमै संसार दुःखी भयो
कस्तुरी छ सुगन्ध नाभि उसकै खोज्दै छ संसारमा
खोजेमा जनले स्वयम् हृदयमा भेट्नेछ दिव्यै जहाँ ।४।
रमेश भट्टराई 'सहृदयी' (छन्द : शार्दूलविक्रीडित)

चुटकिला

(तीन जना चोरहरू मध्यरातमा चोरी गर्नलाई गएछन् ।
मालसमान चोर्ने क्रममा पुलिस आइपुग्यो । केही मालसमान लैजान
नपाई त्यहाँबाट भागेछन् । पुलिसले उनीहरूको पिछ्छा गर्दै गए ।
त्यसपछि ती चोरहरू तीनवटा छुट्टाछुट्टै रुखमाथि चढेछन् । पुलिस
पनि टर्च बाल्दै उनीहरूलाई रुखतिर खोज्न थाल्छन् । अनि, तीनैजना
चोरले फरक-फरक कुरा सोचेछन् ।)

पहिलो चोर : उँ...उँ !
पुलिस : ए ! यो रुखमा त उल्लु पो बसेको रहेछ ।
(त्यसपछि अर्को रुखमा पनि पुलिस टर्च बाल्दै खोज्न थाल्छन् ।)
दोस्रो चोर : म्याउँ !
पुलिस : यो रुखमा बिरालो पो बस्दा रहेछ कि क्या हो !
(फेरि तेस्रो रुखमा पनि टर्च बाल्दै खोज्छन् ।)
तेस्रो चोर : भूऽऽऽत....!
(त्यसपछि पुलिसले तेस्रो चोरलाई समातेर लगेछन् ।)

लघुकथा : अन्धविश्वास

एकजना राजा थिए । एकदिन उनी उठेर भयालनिर गए । भयाल खोलेपछि उनले देखे एकजना मानिस तल उभिएका छन् । दुवैको आँखा
जुध्यो अनि जो मानिस तल थिए तिनले राजालाई प्रणाम गरे । त्यसपछि राजा त्यहाँबाट बाहिर निस्के । त्यसदिन राजाको समय अत्यन्तै खराब भयो
। उनको ढुकुटीको धेरै पैसा पनि रिक्तियो । राजाका केही दरबारियाहरूले उनलाई हमला गर्ने कोसिस गरे । उनको पूरै दिन खराब वातावरणमै बित्यो
। रात परेपछि राजालाई निकै रिस उठ्यो- “आजको दिन त यति नराम्रोसँग बित्यो । यतिका धेरै समस्यालाई मैले भेट्नु पर्‍यो । यसका पछि कुनै न
कुनै कारण त अवश्य छ ।”

उनले सम्भे, “बिहानै जब म उठेको थिएँ । मैले भयाल खोलेर हेर्दा एकजना व्यक्तिलाई तल उभिएको देखेको थिएँ ।” राजाले तुरुन्तै ती व्यक्तिलाई
आफ्नो सामुमा ल्याउन भनेर सबैतिर घोषणा गरिदिए । ती मानिसलाई खोजेर राजाकहाँ ल्याइयो । उनी एक गरिब ब्राह्मण थिए । राजाले उनलाई
सोधे, “के तिमी आज बिहानै मैले देखेको मानिस हो त ?”

उनले भने- “हजुर महाराज, बिहान-बिहानै मैले हजुरको दर्शन गरेको थिएँ ।”

राजाले भने, “ठीक छ ।”

उनले आफ्ना सिपाहीलाई सङ्केत गरेर भने- “यसको शिर छेदन गरिदेऊ । यसलाई हत्या गरिदेऊ ।”

ब्राह्मणले केही बुझ्न सकेनन् । उनले राजासँग सोधे, “महाराज ! कुन कुराका लागि तपाईं मलाई यस्तो सजाय दिइरहनुभएको छ ?”

राजाले भने, “जब म बिहान उठेको थिएँ, सबै कुरा राम्रो थियो । त्यसपछि मैले भयाल खोलें तब तिम्रै अनुहार हेर्नुपर्‍यो । त्यसैले मेरो पूरै दिन यति
धेरै अपशकुनमा बित्यो कि म के भनूँ ! यो सबै तिम्रो कारणले नै भएको हो । यदि मैले तिम्रो अनुहार हेर्नु नपरेको भए यो सबै व्यवधान व्यहोर्नुपर्ने
थिएन ।”

ब्राह्मणले भने, “ठीक छ महाराज ! हजुरको जो आज्ञा ! तर, यसो सोच्नुहोस् त मेरो दिन कसरी बित्यो होला ! मेरो त शिर छेदन हुन लागिरहेको छ
अनि यो यसकारणले किनकि मैले हजुरको अनुहार देखेको थिएँ । तपाईंले मेरो अनुहार देख्नुभयो त्यो त भयो नै । तपाईंलाई केही समस्या भयो,
तपाईंको पूरै दिन खराब भयो । तथापि, मैले तपाईंको अनुहार देखेँ त्यसकारण अहिले म मर्न लागिरहेको छु ।”

तब राजाको होस आयो, “धत् ! म कुन कुराका पछि लागिरहेको छु ! यो सबै अनावश्यक कुरा हो । यसका पछि लाग्नु हुँदैनथ्यो ।”

यो कथाबाट के सन्देश पाइन्छ भने अन्धविश्वासले आफूलाई मात्र होइन, अरूलाई समेत दुःख दिन्छ ।

सामाजिक सञ्जालको प्रभाव

संसारमा अहिले विश्वव्यापी तापक्रम वृद्धि (ग्लोबल वार्मिङ) हुनु एउटा निकै ठूलो समस्या भएको छ । हामी पर्यावरणलाई जोगाउने कुरा त धेरै गर्छौं नै तर वास्तवमा हामी यसप्रति सचेत छैनौं । वातावरणलाई संरक्षण गर्न तथा यो धर्तीलाई अभै सुन्दर अनि बस्न योग्य बनाउनका लागि हामी जागरुक हुनु अति आवश्यक छ ।

यदि यो विश्वलाई हामीले आफ्नै घर ठान्ने हो भने जसरी हामी आफ्नो घरलाई सफासुगध गरेर राख्छौं । हरेक चीजलाई जोगाएर राख्छौं । नयाँ-नयाँ रङ लगाउँछौं । घरलाई सजाउँछौं जसले गर्दा घर राम्रो देखियोस् । त्यसरी नै हामीले यो सम्पूर्ण संसारलाई पनि आफ्नो घरका रूपमा सम्भिन थालेपछि यो ग्लोबल वार्मिङको समस्या पनि समाप्त हुनेछ । यो सिङ्गो पृथ्वी नै हाम्रो घर हो तर हामी आफ्नै घर भत्काउनमा उद्यत भइरहेका छौं । परिणामतः सबैमा यसको प्रभाव पर्छ । तथापि, जुन दिन हामी यो संसारलाई, यो पृथ्वीलाई अपनाउँछौं- 'यो मेरो पृथ्वी हो' त्यस दिन हामी यो पृथ्वीमा हानी पुऱ्याउने कार्यबाट पछि हट्छौं ।

आज विज्ञान र प्रविधिको होडबाजी छ । हामी उन्नति गरिरहेका छौं, अधि बढिरहेका छौं तथापि यो संगसंगै आफैबाट टाढा पनि गइरहेका छौं । विनाशकारी हतियार बनाउनका लागि पनि प्रविधिको प्रयोग हुन सक्छ अनि मानिसको कल्याणका लागि पनि । तथापि, हामी कसरी प्राविधिक प्रगतिलाई मानवता र शान्तिका लागि उपयोग गर्न सक्छौं त ! जसरी यदि हामीलाई कुनै चीज आवश्यक छैन भन्ने लाग्यो भने हामी त्यसतर्फ ध्यान दिँदैनौं । त्यसै गरी के यो संसारमा शान्ति हुनुपर्छ भन्ने आवश्यकतालाई बोध गर्छौं त ! के यसले हाम्रा लागि पनि कुनै महत्व राख्छ या राख्दैन ! यदि कुरा केवल मान-सम्मानको हो भने मानिसका लागि यसको कुनै सीमा नै हुँदैन । यदि मानिसले मेरो पनि कुनै जिम्मेवारी छ भनेर बुझ्न थाले भने त्यो प्रविधिको प्रयोग मानिसहरूको भलाइ होओस् भन्ने उद्देश्यले मात्रै हुन थाल्नेछ । यसर्थ दुवै खाले कुरा छन् ।

उदाहरणका लागि यदि एकजना क्याप्टेनले उनका जहाजका यात्रुहरूको रक्षा गर्नु उनको जिम्मेवारी हो भन्ने कुरा बोध गरे भने ती यात्रुको रक्षा गर्नतिर उनको ध्यान जानेछ । यदि उनले यो जिम्मेवारी बोध गरेनन् भने त्यही जहाजलाई पहाडतिर ठोक्काउन पनि सक्छन् । अतः यो कुरा मानिसमा निर्भर रहन्छ । कुनै पनि प्रविधि हामीकहाँ आएपछि हामीले त्यसको सदुपयोग गर्नेछौं अर्थात् यसको दुरुपयोग गर्नेछैनौं भन्ने कुरा हाम्रो सोचमा आधारित हुन्छ । यसको सदुपयोग या दुरुपयोग, यी दुवै कुरा मानिसको बुझाइमा निर्भर गर्दछ ।

वर्तमान समयमा हामी सबै मोबाइल फोन र सामाजिक सञ्जालमा अभ्यस्त भएका छौं । हाम्रो धेरैभन्दा धेरै समय यसैमा खर्च हुन्छ । हामी सबै यो लत (बानी) बाट बच्न चाहन्छौं तर कसरी बच्ने ! किनभने, एउटा लत सामाजिक रूपमा स्वीकार्य हुन्छ भने अर्को लत सामाजिक रूपमा स्वीकार्य नहुने पनि हुन्छ । जुन कुरा सामाजिक रूपमा अङ्गीकार गर्न योग्य हुँदैन त्यसका लागि हामी सबैथोक गर्न तयार हुन्छौं । जुन सामाजिक रूपमा स्वीकार्य हुन्छ त्यसलाई कुनै वास्ता गरिरहेका हुँदैनौं । तथापि, मानिसहरूले के कुरालाई भुल्छन् भने- दुवै लत नै हुन् । दुवै लत मानिसका लागि खराब हो ।

सामाजिक स्वीकारोक्ति तिनैलाई चाहिन्छ जसले आफूले आफूलाई चिन्दैनन् । आफूले आफूलाई बुझेपछि मानिसहरू अरूतिर मोडिँदैनन् । अनि, प्रविधिका माध्यमबाट मानिसहरूले जानकारी प्राप्त गर्न सक्छन् र आफ्नो लक्ष्यसम्म पुग्न पनि सक्छन् । यसर्थ आफूले आफूलाई नै चिन्नु आवश्यक छ । (चितवन पोष्टबाट)

शान्ति सन्देश प्राप्त गर्ने आधिकारिक लिङ्कहरू:

www.premrawat.com,
www.timelesstoday.tv or www.timelesstoday.com,
www.tprf.org,
www.youtube.com/premrawatofficial

धन्यवाद !

आत्मज्ञान प्रचार संघ

सामासुशी, काठमाडौं

फोन नम्बर : ०१-४३५२५९२, ०१-४३५२५८०

इमेल : agps@mos.com.np

सबैभन्दा ठूलो खोज त आफूभित्रको वास्तविक स्वरूपलाई चिन्नु हो । - प्रेम रावत